

DAG VAN DE WETENSCHAP

In 2020 ging de Dag van de Wetenschap noodgedwongen digitaal. Dit jaar kan je de wetenschap opnieuw fysiek beleven op zondag 28 november 2021 tussen 10u en 17u. Zo ook op de Oostendse Oosteroever, waar het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ) de deuren van zijn Marien Station Oostende en het onderzoeksschip Simon Stevin wagenwijd openzet. Tijdens deze editie plaatsen wetenschappers de gezondheid van de oceaan en de link met het menselijke lichaam in de kijker. Want de zee en gezondheid gaan hand in hand. Een gezonde oceaan is cruciaal voor onze planeet. Denk maar aan de opwarming en verzuring van de oceaan door klimaatverandering. Of aan storende geluiden onder water door menselijke activiteiten op zee. Ook heeft de zee een belangrijke invloed op onze eigen gezondheid. Wist je dat de zee een positief effect heeft op ons mentaal welzijn? Of dat de typische geur van de zee afkomstig is van algen en mogelijk een remedie vormt tegen heel wat kwaaltjes? Volg op de Dag van de Wetenschap de fit-o-piste en ondervind deze en veel meer wetenschappelijke weetjes aan den lijve. Op elk van de standen ontdek je een link tussen een lichaamsdeel, de oceaan en de (menselijke) gezondheid. Naast interactieve standen zijn er diverse lezingen, kunnen kinderen aan de slag in een van onze workshops en word je uitgedaagd om te ontsnappen uit een escape room. Meer info op www.vliz.be/nl/event/dag-van-de-wetenschap-2021.

Bart De Smet

NIEUWE ZEEWIERENGIDS voor onze kust

Het is zover. Meer dan twintig jaar na de publicatie van de zeewierflora van de Belgische en Noord-Franse kust (Coppejans, 1998) en bijna veertig jaar na het verschijnen van de Nederlandse zeewierflora is er een gloednieuwe gids waarmee je de zeewieren van onze kust kunt herkennen. Met de vele naamsveranderingen en de recente introductie van heel wat exoten, was een nieuwe gids meer dan nodig. De nieuwe Veldgids Zeewieren behandelt meer dan 130 groen-, rood- en bruinwieren die goed met het blote oog of met een veldloep te herkennen zijn. Het boek is rijk geïllustreerd met bijna 600 foto's. De gids beschrijft van elke soort de kenmerken, het onderscheid met gelijkende soorten en het voorkomen in tijd en ruimte. De honderden foto's maken de gids bruikbaar voor onderwaterdeterminaties, in het getijdengebied en op het strand. Daarnaast geeft de uitgebreide introductie informatie over de beste vindplaatsen in de Lage Landen, de ecologie van zeewieren, exoten, toepassingen en recepten. Hoofdauteur, Luna van der Loos, is als marien bioloog verbonden aan de Universiteit Gent

Jan Seys

© Mstjel Decler

KUSTKIEKJES (Grote Rede 53)

Het plantje waarvan we de naam zochten in de rubriek 'Kustkiekjes' van Grote Rede 53, betreft het Stekend loogkruid (*Salsola kali*). Dit eenjarig plantje vind je op het hoge strand. En toegegeven, op het eerste gezicht oogt het weinig spectaculair. Nauwelijks tien centimeter hoog, bestaat het uit niet veel meer dan korte stengeltjes met stekelige groene blaadjes. Ook de piepkleine, groenachtige bloempjes in de bladoksels springen niet in het oog. Maar vergis je niet, stekend loogkruid is wel degelijk een 'speciale'. Het behoort, samen met Biestarwegras en Zeeraket, tot het kleine kransje planten dat het weet vol te houden in de voor planten vijandige omgeving (weinig of geen zoetwater, zout, zand, wind) van een strand. Meer nog, als pionier van duinvorming, eeft deze bescheiden jongen het pad voor een gedegen natuurlijke kustbescherming! Daarnaast verwijst het tweede deel van zijn wetenschappelijke naam ('kali') naar het hoge kaliumgehalte, in vroegere tijden dankbaar benut bij de glasproductie.

Jan Seys

RECHTZETTING Waar ligt de horizon

Een aandachtige lezer ontdekte een fout in het artikel 'Waar ligt de horizon?', gepubliceerd in Grote Rede 53. De formule waarmee je kunt berekenen wat de maximale zichtafstand is, is niet $2,9 \times (\sqrt{H} + \sqrt{h})$ – met 'h' de ooghoogte in m en 'H' de hoogte van het voorwerp in m – maar $1,9 \times (\sqrt{H} + \sqrt{h})$. Professor Alain De Wulf (UGent) bevestigde dit en voegde er de nieuw berekende waarden aan toe van de afstand tot waar je de bovenbouw van een schip kunt zien: (1) vanaf de laagwaterlijn: 16 i.p.v. 25 km; (2) vanaf de vierde verdieping appartement op zeedijk: 25 i.p.v. 30 km. Voor een windturbine van 120 m hoog volgt uit de gecorrigeerde formule dat die bij heldere hemel en vanop ooghoogte aan de waterlijn, tot op 43 i.p.v. 55-60 km (minstens deels) zichtbaar blijft. De andere waarden uit het artikel blijven ongewijzigd. Met dank aan de alerte lezer en aan professor De Wulf!

Jan Seys

